

С НОВЫМ ГОДОМ!

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

135

№99

Куда

Київ-47
проспект
Героїв 50
редакція

Кому

сільських вiстей

Индекс предприятия связи

и адрес отправителя 256222

Київська обл.
Баршівський р-н.
с. Веселинiвка Лип. 41.
Трiхниця ст. Дм.

1. Добрий день уважається редакція
По перше простіть за негусто літературне писання.
Так уже склалося в мові житті, що не вдалося
мені овоїти хоча середньої освіти. А про
сталінщину так багато пишуть в газетах сільські
вісті, то і в мене пробудилось самопочуття, пережитого
в ті далекі роки і що відбулося в нашій сім'ї.
З моїх роздумів, мені здається що і сталінщина.
Як ото долі людські. Не в кожну оселю і не в кожну
сім'ю однаково загаянула і не всі однаково одідила
мабутє як писав П. Г. Шевченко у кожного своя
доля і свій шлях широкий, то так оця
сталінщина. Ну я хочу написати про
свою сім'ю. Сім'я наша до 1933 року, складалася
з одинадцяти осіб. Батька, матері та нас
дев'ятеро дітей. Я народжений 1929 р. самий
менший, як от в гурзі за державними
товарами замиканням був, десятою дитиною
тільки один хлопчик маленьким полем цедоуряд-
ся сталінщини. То нас в 33 р. було у

батька та матері дев'ятеро. По розказах
матері, жили собі середньо. Не ходили голі
і голодні. Під час колективізації батька нашого
пошитали середняком. А коли настав ЗЗр. то
стало якбудтоби батько з матір'ю стали подумати
що невзможі прокормити своєї сім'ї. Стали органі-
зовувати бригади, які забирали увесь хліб який
у кого був, і не тільки в мішках та завіках
а дуже жто десь під стріхою у рукаві з
хлібною сорожки то і там находили і забирали,
цих рукавців вони нікуди нездавали, а забирали
собі та ділилися, та своєї шкури спасали. І на
сьогоднішній день такі люди ще є в Україні.
Коли зустрігавшся з такою людиною, як
хочатся, прямо в обличчя плюнути такій
людині. Через таких людей в нашої сім'ї
в одному місяці, померло всім дучи батько
і семеро дітей різного віку. Мати і
нас двоє дітей привели яким гудом вижили

2. Я са́мий менши́й та́ моя сестра́ с 14 р. нар.
Після смерті восьми душ сім'ї, сестра моя
Носила в м. Барцшівку за 18 км все що тільки
огі дачили в своїй хаті і мінjala то на
отруби ги то пишенишні ги то зжитні, а то й
в'їдавала за каганя з кукурузи без зерна
або же за бурякову сімєну, усе це товкли.
у ступі і їли, аби тільки вирити. І якась
гудом вирили. Пережили 33р. та недужє
полегшало зжити і після 33р. с/р. податком
задаблювали так людей що нагороді вродити
то все продавали та все податки платили
а сами голи та не наїдені ходили. В 1936р.
моя сестра пішла замужє. Зостались ми з
матір'ю удвох. Я пішов до школи в 1937р.
закінчив три класи і нагав в 41р. ходити
в четвертий клас і коли нагали бомбить
село то школа, закінчилась. При німецькій
владі я в школу не ходив. Після німців
я закінчив четвертий клас. А замієть

п'ятого класу я вже нас в колгоспі тільки
45 року і 46 року. Настав 47 рік мене
перевели з настижа в огородню бригаду,
закріпили за мною воли з тих двоохрітних
биків котри я нас. В огородній бригаді я
с тім же бригадиром огородньої бригади удва
орали, сівалкою сіяли, коли треба було культиві-
рував, волозив. І опять мені з матірню голо-
довка мати опухла від голоду, а сухий як
длина, та все таки мені було лугше зам-
матері бо нароботі вполі баби котрі теж
робили в огородній бригаді в обідній перерив
варили в відрі картоплю і всі разом їли
хотя нічим немазана, а все таки їжа.

Вечором після роботи в колгоспній кухорі хто
був нароботі полугали по 200 грамів мугки
ця мугка була з перемелених вчєйвок. Коли
я приносив додому оту мугку, мати висипала
в трьох літровий горщик і варила вечерю

3. Во більше не було з того. У так ми переживали пошти два місяці, аж поки налілося жито, тоді зжина колоски сушила молотила і варила такий суп. Потім молоду картоплю як голубини яйця стала копати та вте жито добавлять. А тут ще фрінагент за податком ходить Бушняк споділяя такий був, каже давай сь податок, не отдаєш буду описувать твое майно мати каже описуй як наодеши що, то він пороженю дідужку в коморі стодзла яка у двері непроходила, та мого товариша вала лайка вісила в хаті то він описав та ще й по позиці бригада ходила і вночі спокою не давали щоб підписували позику. от яка сталінщина в хату заглядала до нас. ще раз прошу ізвентіть мене за безграмотність.

Я житель с. Веселин'івки
Варшавського району. Прізвище

Степан Дмитрович